

[Vivika.]

lig ved det udtryk, at det er utjenligt til menneskeføde, og vil gerne have en lidt skarpere bestemmelse, f. eks. at varen skal opfylde normale krav til en frisk vare.

I bemærkningerne til § 25 tales der om en åben datomærkning, og det mener jeg ikke bare skal stå i bemærkningerne, men i selve lovteksten. Hvis jeg ikke hørte forkert, mener jeg, at fru Dagmar Andreasen havde den opfattelse, at hele § 25 skulle være en bemyndigelsesparagraf, altså også stk. 1, og har jeg hørt rigtigt, så må jeg sige, at jeg har den modsatte opfattelse, at stk. 1 må endelig ikke bare være en bemyndigelsesparagraf, den må være ren lovtekst. Det er den paragraf, der handler om mærkning, og der står altså mærkning af varerne. Her vil jeg gerne spørge ministeren: betyder det åben mærkning? For vi bør undgå kodemærkninger, de bør ikke anvendes.

I bemærkningerne til § 26 meddeles det, at varen godt må „oparbejdes“ efter sidste salgsdato. Det er jeg meget betænkelig ved, for jeg ved ikke, hvordan den medisterpølse og leverpostej, som de nu kan putte sådan nogle gamle varer i, vil være, men det er noget, vi kan kigge på i udvalget.

Tager vi § 29, så tror jeg nok, jeg gerne vil have skærpet den lidt, for der står, at ministeren kan fastsætte regler, og jeg mener altså, at dette „kan“ må væk, og at ministeren „fastsætter“ regler, således at der ikke bliver tale om noget fortolkningsspørgsmål her.

Der bliver nedsat et levnedsmiddelråd. Jeg vil lige spørge ministeren — jeg ved ikke, om han kan svare på det på stående fod, ellers må det jo vente, til udvalgsarbejdet begynder — om han kan sige noget om, efter hvilke retningslinjer man vil lave rådets forretningsorden og sekretariatsforretningerne. Jeg er glad for, at der nu kommer positivlister, altså lister, der fortæller, hvad man må tilsætte levnedsmidler, men jeg er ikke så glad for, at disse lister skal fornys efter behov, for behov det kan jo fortolkes, og der forskes stadig væk, vi opdager stadig væk negative ting, også positive ting, og jeg vil altså foretrække, at disse positivlister fornys hvert år, og at de sammen med de forskellige bekendtgørelser udsendes hvert år, så folk ved, hvad de har at rette sig efter.

Det er en rammelov, men jeg håber altså, der kommer adskillige bekendtgørelser, for ellers er loven jo ikke meget bevendt. Der må fyldes noget i den.

Jeg har forstæet lovforslaget på den måde, at vi kan nægte import fra EF-lande, hvis varen indeholder ting, der ifølge lovforslaget her er forbudt, men jeg vil gerne have bekræftet af ministeren, om jeg har forstæet det rigtigt.

Der er nogle, der har jamret lidt over de mange bemyndigelser til ministeren. Nu tror jeg, det vil være umuligt at putte alt muligt ind i en lov; så skulle vi forny levnedsmiddelloven hvert halve år, fordi der stadig væk sker en vældig udvikling på det område, og jeg tror altså, at bemyndigelserne er nødvendige.

Men der er én bemyndigelse, jeg ikke er særlig glad for, og det er bemyndigelsen til at forbyde salg af levnedsmidler under åben himmel. Den dag i dag kan jeg blive trist til mode, når jeg passerer Gammel Strand og ser, hvordan man for nogle år siden ødelagde miljøet derovre. Man fjernede de fleste af fiskerkonerne, og de par stykker, der er tilbage, bragte man under tag. Det var skammeligt. Og kører vi nu ad de danske landeveje, er det så ikke hyggeligt, at der er nogle planker med blomkål, jordbær og tomater? De går inde på markerne og plukker, og man stopper og køber og får altså en frisk vare. Det er ikke alene billigt, men det er også hyggeligt. Pynter bananvognene ikke meget i de københavnske gader? Skal vi af med dem? Jeg vil altså meget nødig, at ministeren skulle blive miljøødelæggende på samme måde som arkitekter og byplanlæggere og vil altså advare ministeren imod at optræde som de to fakulteter, jeg lige her har nævnt.

Nu er der sagt noget om, at dette her bliver en dyr affære osv. Nej, det gør det ikke. Hvis denne lov bliver gennemført og vi får bekendtgørelserne og vi virkelig vil administrere den og gøre noget ved den, så har vi alle tiders chance for at spare en masse penge for samfundet, for fakta er jo, at folk spiser forkert, de ernærer sig forkert. Jeg tror, det var fru Dagmar Andreasen, der var inde på det med folks forkerte spisevaner, og fru Dagmar Andreasen talte noget om ernæringslære og lignende. Det, vi har brug for, er jo ikke alene en levnedsmiddellov,